

Bílá laboratoř

Galerie města Olomouce (7. 12. – 31. 12. 2016)

Vernisáž: 7. 12. 2016 v 17:00h.

Kurátorka: Mgr. Zuzana Duchková (KVV PF JU)

Výstava výsledků mezinárodního tématického projektu (ČR, SR, PL, SRN, USA).

Participující instituce: KVV PF JU, UVU Olomoucka, za podpory PF JU České Budějovice, statutárního města Olomouce a Olomouckého kraje.

„Existují určité vlastnosti, určité vtělené věci, jež mají dvojitý život. Ten pak představuje určitý typ oné dvojité entity povstávající z hmoty a světla.“

Edgar Allan Poe

Mezinárodní výstava představuje tvorbu výtvarníků, jejichž umělecký a myšlenkový přístup je k danému tématu i vzhledem k národnostní a věkové různorodosti sice odlišný, přesto podává určitý ucelený pohled, který prostor *Bílé laboratoře* poskytuje.

Fenomén bílé barvy zajímal umělce již v mnoha historických obdobích. Její interpretace se v různých kulturách liší podle daných sociokulturních aspektů. Pro umělce první poloviny 20. století se bílá barva stala symbolem prázdnoty, což lze chápat i jako určitý potencionální prostor k zaplnění, ukládání zkušeností a vzpomínek či prostor pro experimentování. Podle Wassily Kandinského je bílá barva *„symbolem světa, z něhož barvy jako nositelé materiálních vlastností a substancí zcela vymizely. Je to nicota, která je dosud mladá, anebo přesněji cosi ve stavu prenatalním, před momentem svého zrození.“* Moment „zrození“ či vzniku je důležitý i pro prostor laboratoře.

Laboratoř jako místo určené pro pokusy v sobě obsahuje konkrétní řád a požadavek na jistotu a čisté provedení. Během výzkumu či samotné umělecké tvorby dochází ke skládání nové reality, která nabízí široké spektrum témat. Sloveso laborare má kromě svého klasického významu *pracovat* ještě další

významy – *trápit se, namáhat se, trpět*. Umělecká tvorba Bílé laboratoře tak přináší i další rozměr. Námaha při snaze objevovat nové obecně platné principy bývá spojena s určitými pochybnostmi a útrapami. Toto uplatňování principu hledání tak připomíná slavné křišťálové hranoly Isaaca Newtona ke zjištění podstaty bílého světla, které po rozložení na duhové spektrum není ve své podstatě čisté, ale obsahuje směs všech druhů barev.

Prezentovaní umělci nabízejí ve své tvorbě řadu výtvarných přístupů vyjádřených jak hmotou, tak například liniemi, určitou rytmizací nebo souhrou světla a stínu. Dvojměrná a trojměrná díla či koncepční projekty používající různé techniky (grafické techniky, papírmašé, kresba, fotografie atd.) a materiály (papír, plast, textilie, sádra atd.), pro něž je klíčová i samotná instalace, nabízejí ne zcela jednoznačné interpretace. Díky tomu se divák sám ocitá v prostoru, v němž může hledat skryté významy, pozorovat proces vzniku, destrukce či zániku, a stává se součástí Bílé laboratoře.